

Ἡ ἀρχὴ μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμειαν ἀρχὴν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάκτης τοῦ ΠΑΡΗΑΝΘΡΩΠΟΥ καὶ σ' αὐτόν πρέπει νὰ στέλνωνται οὐλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Για τὸ παρὸν ὁ ΠΑΡΗΑΝΘΡΩΠΟΣ βγαίνει τρεῖς φορές τὴν ἐβδομάδα καὶ τυπώνεται σὲ 8-9 γιλιάρδες φύλλα γιὰ κάθε φύλλο. Ἡ συνδρομὴ του εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάδα δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ὄξω τῆς Ἑλλάδος 12. Κάνενας δὲν εἶνε δεχτὸς γιὰ συνδρομητῆς ἂν δὲν στείλῃ πρῶτα τὸν παρῶ. Ὅσα ἀποβλέπουν σὲ γυναῖκες, δὲν εἶνε ἀτομικὰ καθὼς καὶ διατριβαῖς δὲν εἶνε δεχταῖς. Γιὰ κάθε γρασοποιῆσαι ληρώνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τὴν κάθε φορά.

ΜΕ ΣΥΝΤΟΜΙΑ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ἈΣΤΕΙΑ.

Προγράμματα, διάβασα ὅλα τὰ δημοτικὰ προγράμματα καὶ νόμισα πῶς ὅλοι οἱ ὑποψήφιοι δήμαρχοί μας μαζεύτηκαν στὴ κορυφὴ τοῦ Τρελοῦ καὶ τὰ γράψαν ἐκ συμφωνίας, δηλαδὴ ἔγραψαν τὰ ἴδια πράγματα μ' ἄλλα λόγια. Καὶ ἄς τὰ ἐξετάσωμε ἕνα ἕνα:

Πρόγραμμα Μενιδιάτου. Αὐτὸ μεριμνᾷ περὶ ὅλων τῶν πάντων. Τὰ δημοτικὰ σχολεῖα θὰ τὰ κατασκευάσῃ στὸ Λυκαβῆ ὁ γιὰ νὰ πέρνουν φρέσκο τὰ παιδιὰ καὶ θὰ σικώσῃ τὴν Καπνικαρέα στὴν ἀέρα σὺν τὸ ἀερόστατο γιὰ νὰ πέρνουν ἀπὸ κάτω ἡ ἀμαξὲς καρρότσαις.

Πρόγραμμα Φρεαρίτου. Αὐτὸ μ' ὅλη τὴν εὐληχρίεια ἔστω μὲ τὸ νὰ ἴηαι περὶ ἑλληνικὰ γράμμενο δὲν καταλαβᾷ καλὰ καλὰ τί λέει, λέει ὅμως περὶ φταισίματος δρόμων, σχολεῖων καὶ περὶ οὐν καὶ φέρε εἰπεῖν χάραξον τὴν ψῆφον καὶ ψηφοφύρῃσιν, τοῦτ' ἔστιν σὰς δαγκάνετε τὴν ψῆφον καὶ ψηφοφύρῃσιν. Τοῦτ' ἔστι θέλει νὰ μὰς ξεδοντιάσῃ. Γι' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο ὁ μόνος ἀχάριστος ποῦ φάνηκε ἐναγτίον του γιὰ τὰ λίγα κολλητογράμματα ποῦ ἔμαθε ἀπ' αὐτὸν εἶνε ὁ Καμπούρογλου ποῦ τὸν περιπαίζει μὲ πλάγιον τρόπο, ἔστωντας μὲ τὸ νὰ ξέχασε τὸ μεγάλο γνωμικὸ τοῦ μεγάλου Ἀλεξάντρου ποῦ εἶπε, ὅτι ἂν χρεωστᾷ τὴν ζωὴν του στὸ πατέρα του στὸ δάσκαλό του χρωστᾷ τὸ εὖ ζῆν, δηλαδὴ πῶς νὰ ζῆ ὡς ἄνθρωπος, γιὰ αὐτὸ ὅσοι ἔμαθον δύο γράμματα ἀπ' αὐτὸν θὰ τοῦ δώσουν ψῆφον, ὡς καθὼς καὶ ὅλοι οἱ ἐντιμοὶ πολῖταις τῶν ὀπίσθιων τὰ παιδιὰ κατὰ τὸν δάσκαλό τους ἔμαθαν.

Πρόγραμμα Νταλέκου. Καὶ αὐτὸς δὲν μὰς μολογᾷ τίποτε νεώτερο, παρὰ ὅτι θὰ φυτέψῃ δένδρα στὴ κορυφὴ τοῦ ἁγίου Γεωργίου καὶ κολοκυθοκορφάδες στὰ Πυθαράδικα. Σχολεῖα, δρόμοι, καθριότης καὶ περὶ ἐξελθιτισμοῦ ἀλθανίζοντας παιδάς, ἦρουν τοῦ ὅλη ἡ μεριμνα εἶναι περὶ τοῦ Ἡράκλειου καὶ δὲν συμμαζεύεται, καὶ ἂν δὲν ἦτανε παντρεμένος θὰ ἔλεγα πῶς ἔχει κάμμειαν κουμπάρουλα του γλυκεῖα στὸ ἀλθανίζον Ἡράκλειο, Μαρούσι καὶ λιπαρὰ, ἀλλ' ὡς παιδὶ τοῦ Λαοῦ, ἄς

τοῦ δώσωμε καὶ ἡμεῖς ὁ Λαός— ἂν θέλετε— τὸν ψῆφόν μας, ἂν ὄχι γιὰ τίποτα ἄλλο. τὸ ἐλάχιστον πρὸς τιμὴν μας, διότι εἶναι τιμὴ νὰ τιμᾷ ὁ ὅμοιος τὸν ὁμοῖόν του, ὁ Λαός τὸ παιδί τοῦ Λαοῦ, ὡς αὐτὸς λέγει.

Πρόγραμμα Καλλιφρονᾶ. Αὐτὸ τὸ πρόγραμμα εἶναι δικηγορικὰ γραμμένο. Λέει περὶ ὑπνόμενων, σχολεῖων, τὰ ἴδια Γιάννη μου τὰ ἴδια Παντελῆ μου, περὶ καθριότης, (θὰ τὴ θυμήθῃσιν τὸρα ποῦ μὰς κοντιζύγεψε ἡ γυλέρα), περὶ οἰκονομίας τοῦ δήμου, καὶ τῶν ὑψιστῶν δικαιωμάτων τοῦ Λαοῦ περὶ τὸ ψηφοφύρῃσιν.

Τὸρα ὁ Λαός ἔγινε Θεός, ἄμα ὅμως οἱ κύριοι μας βγοῦν δήμαρχοι, τόπος ὁ Λαός—Θεός, εἶναι χαμάλμπας. Ἀλλὰ καὶ αὐτοῦν πρέπει νὰ τοῦ δώσωμε ψῆφον, ἂν ὄχι γιὰ ἄλλο ἀλλὰ γιὰ νὰ τὸν τιμήσωμε, διότι καὶ καλὸς νέος εἶναι, καὶ διότι πρὸ καλοῦ πατέρα παιδὶ εἶναι.

Ποῖς ἀπὸ σὰς Ἀθηναῖοι, δὲν σέβεται τὸν γέρον Καλλιφρονᾶ; Ἄν δὲν τοῦ δώσουν ἄλλοι ψῆφον, σὰς ὅμως οἱ νάπιοι Ἀθηναῖοι πρέπει νὰ τιμήσῃσιν τὸ παιδί τοῦ γέρον Καλλιφρονᾶ γιὰ νὰ μὴ ἐγῆ παραπονεμένο.

Πρόγραμμα Μελά. Τὰ ἴδια, ἀλλὰ μὲ ἐμπορικώτερον τρόπον. Αὐτὸς πάλι μὰς ὑπόσχεται ὅτι θὰ παλουκώσῃ τοὺς δρόμους, ὅτι θὰ κἀνῃ δημοτικὰ σχολεῖα, ὅτι θὰ φέρῃ τὸ Φάληρον στὸ Περαῖα, ὅτι θὰ κἀνῃ τὰ οἰκονομικὰ τοῦ δήμου νὰ στέκωνται σούζα μὲ δάνεια νέα, καὶ τέλος ὅτι θὰ κἀνῃ νὰ πετᾷ ὁ κόκκορας. Οὐλοὶ τὰ ἴδια, καὶ γι' αὐτὸ σὰς εἶπα ὅτι ἔκαναν τὸ πρόγραμμά τους στὴ κορυφὴ τοῦ Τρελοῦ.

Ἄμ γιὰ τὸν Σουτσο τί μὰς λέτε; Ποῦ εἶναι τὸ πρόγραμμα του; Ἐδῶ στὸν ρόπερ. Τὸ πρόγραμμά του τόχεται μπροστὰ στὰ μάτια σας, τὴν δημοτικὴν διοίκησιν του—ἀλλὰ μεθαῦριο πρέπει νὰ τὸν ἐξελέγξωμε νὰ δοῦμε καὶ αὐτὸς μὲ τὴν ἀξιώσει γυρεῖ νὰ ξανακάρῃ τὸ δημοτικὸν.

Τὸρα ποῦ εἶπαμε γιὰ ὅλους καλὰ—καλὸς καὶ ὁ ἕνας καλὸς καὶ ὁ ἄλλος—τὴν παρασκευὴν ὄξω φῶρα σπαθιά καὶ σὺν πολί-

της; ελεύθερος κ' ἐγὼ μὲ τοὺς λίγους φίλους μου θὰ πῶ σὲ ποῖον ἀνήκω, δηλαδή ὄχι ἀνήκω, ἀλλὰ συμπαθῶ.

Ζήτου τοὶ τοῦ Μενιδιάτη.

Ὁ Σουρῆς ὁ συντάχτης τοῦ Ρωμιοῦ εὐγανε χτὲς ἕνα περὶ ἀρτήματα ποῦ μὲ πλάγιο τρόπο πείραζε τὸν Σούτσο καὶ ὑπεράσπιζε τὸν Μελά. Κάθε πολίτης ἐντιμὸς εἶναι ὑποχρεωμένος ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ του, νὰ ἐκφράξῃ τὴ συμπαθειὰ του γιὰ ὅποιο πρόσωπο θέλει, ἀλλὰ ὁ φίλος ὁ Σουρῆς εὐγανε τὸ περὶ ἀρτήματός του, γιὰτὶ ἀγόρασε ἀπ' αὐτὸ χίλια ὁ Μελάς, δηλαδή καταδέχτηκε νὰ ἐξευτελιστῇ γιὰ 25 ψωροδραχμῆς. Κρίμα στὴν ὑπόληψι ποῦ τὸν ἔχομε. Σουρῆ, ὅπως κ' ἐγὼ καὶ οἱ ἄλλοι, νὰ ἦσαι πτωχὸς ἀλλὰ ὑπερήφανος.

Ἐνας δεκανιάρης τοῦ ἵππικοῦ τῆς καθκλαρίας προχτὲς τὰ μεσάνυκτα πῆγε κ' εὐγανε τὴ σκουριασμένη σπάθα του μέσα στὸ τυπογραφεῖο τῆς Νέας Ἐφημερίδας νὰ σκοτώσῃ μὲ γέρας καὶ κοντὰ σ' αὐτὴν καὶ ἕνα ἰργάτη, γιὰτὶ δὲν τοῦδωκε σπέρτο ν' ἀνάψῃ, σάματις ἦτανε σπιρτοπώλης. Θὰ νομίζῃ, φαίνεται, ὁ σπαθῆτος, ὅτι ἡ πατρις τοῦδεκε τὴ σκουριασμένη σπάθα γιὰ νὰ κἀνῃ τὸν καπάντη, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ἴσα ἴσα, ὅτι τοῦ τὴν ἔδωκαν γιὰ νὰ περιφρουρῇ τοὺς πολίτας κἀ ὄχι νὰ κοκκορευεταί.

Νὰ δοῦμε τί θὰ κἀνῃ ὁ φρούραρχος, εἶναι δὲ πλέον καιρὸς νὰ πάψῃ ἐκεῖνη ἡ στρατιωτικὴ παληκαριὰ καὶ κείνο ποῦ λὲν μερικοὶ στρατιωτίσκοι :

«Θὰ τὸν πιάσω τὸν κερατᾶ δεῖνα ἡ τάδε, νὰ τὸν σπάσω στὸ ξύλο, καὶ τί θὰ μοῦ κἀνουν; θὰ φάω μὲ ἐφτάμα ἡ μὴ δεκαπεντάμα περιορισμῶ, ἀλλ' ὅταν βγῶ πάλι τοῦ δίνω γιὰ σπολάτ, ἄλλο λούρημα».

Αὐτὰ, κύριε φρούραρχε, λέγονται μπασιμπουκισμοὶ καὶ πρέπει πρὸς τιμὴν τοῦ στρατοῦ μὲς νὰ παψουν, διότι ἂν οἱ στρατιῶται φέρνουν σακαράκες, φέρνουν καὶ οἱ πολίταις ρεμπούλμπερ.

Σεῖς δὲ οἱ στρατιῶτες πρέπει νὰ θυμᾶστε, ὅτι πρὶν γίνεταί τοιοῦτοι εἶσαστε πολίταις, καὶ ὅτι πάλι πολίταις θὰ γίνεταί, καὶ τότες θᾶχετε νὰ λογαριασθῆτε μὲ κείνους ποῦ τοὺς κἀνατε τὸν νταή. Πρίτς.

Ὁ Κωνσταντῆς Β. Σουλιώτης ἤρθε καὶ μοῦπε νὰ περῶ στὸ Παλιάνθρωπο τὸν δικαστῆ Ἐλευθέριο Ἐλευθεριάδη, γιὰτὶ πῆγε καὶ τοῦ ζελάγιασε τὴ γυναῖκά του Παναγιώτα Τσιροπούλου ποῦ ἦτανε ἄλλοτε ὑπηρετρία στὸ σπίτι τῆς θείας του Γιασιμῆς Γρυμᾶλη καὶ τὴν πῆρε καὶ τὴν ἔχει. Μὲ δυὸ λόγια. Αὐτὸ δὲν εἶναι ἀτομικὸ γιὰτὶ ἀποβλέπει δικαστῆ ποῦ μοιράζει τὴ δικαιοσύνη, καὶ ὅταν ἕνας δικαστῆς κλέφτη τὴ γυναῖκα τοῦ ἄλλου, φαντασθῆτε τί δικαιοσύνη μπορεῖ νὰ μᾶς μοιράσῃ.

Ἴδου, κύριε Εἰσαγγελεῖα ποῦ καταντήσατε σεῖς οἱ δικασταί. Νὰ μᾶς ἀτιμᾶτε τῆς γυναϊκῆς μᾶς, καὶ ἔπειτα νὰ μᾶς παρουσιάσετε ὡς ἄγιοι Ὀνούφρειοι.

Δὲν σοῦ λέω, κ' ἐμένω νὰ μοῦ πῆ μιὰ γυναῖκα, ὡς καθὼς καὶ ἄνθρωπος, ἔλα τὸ βράδυ στὸ σπίτι νὰ περᾶσωμε τὴν ὥρα, θὰ πάω, ἀλλὰ καὶ δὲν θὰ πάω ὅμως νὰ ζελαγιασῶ καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ τῆς γυναῖκα καὶ μάλιστα νὰ ἦμαί καὶ δικαστῆ.

Φῶρα ὅλα ὄξω καὶ ἡ ὄλοι μᾶς νὰ διορθωθοῦμε ἡ ὄλοι μᾶς νὰ διαφραροῦμε.

Ἄν τὸκανε ἕνας πολίτης αὐτὸ τὸ κακούρημα θὰ ἦτανε τόρα στὸ Παλαμίδη, ἀλλὰ τὸ κἀνατε σεῖς οἱ δικασταί καὶ εἶναι ὄλα σκεπασμένα. Ἄντιο.

Ὁρίσμος. Ὁ διευθυντῆς ἔδωκε καὶ διώγει ἀπὸ τὸ θέατρο τῶν Ὀλυμπίων τῆς Μαγδαλιναῖς ποῦ ἐρχότανε καὶ θρονιζότανε κοντὰ στὰ κριτάκια μᾶς, γυναῖκες, συγγέ-

νησες καὶ ἀδερφάδες. Νὰ τοῦ ποῦμε λοιπὸν μπράβο ; Ἄς τοῦ ποῦμε τοῦ μαγκούφῃ γιὰ νὰ μὴ παραπονεῖται.

Ἄλλ' αὐτὸ τὸ μπράβο ἄς τὸ πάρωμε πίσω, γιὰτὶ χτὲς ἔδειρε ἕνα ζυλοργῶ, διότι εἶχε ὄξω στὸ πεζοδρόμιο κἀτι μπαλκονοσιδερά. Δὲν ἀντιλέγομε, τὰ πεζοδρόμια πρέπει νὰ ἦναι εὐλεύθερα, γιὰτὶ ποῦ νὰ περπατήσωμε ὅταν ἦναι αὐτὰ πιασμένα ποῦ θὰ μᾶς πλκώσουν τὰ κάρρα καὶ ἡ ἀμαξες, ἀλλὰ δὲν λέει καὶ ὁ νόμος ὅτι οἱ διευθύνται τῆς ἀστρονομίας πρέπει νὰ δαίρνουν καὶ τὸν κόσμο.

Τὶ νὰ τοῦ πῶ πλιὸ, ἐμάλλιασε ἡ γλώσσά μου γκαρίζοντας καίμ' ὄλα ταῦτα ὁ Κοσονάκος γινῶσι δὲν θέλει νὰ βάνῃ, θὰ τοῦ τὴ βᾶνωμε ὅμως ἡμεῖς ὅταν γίνῃ πολίτης. Ἐχει ὁ καιρὸς γυρίσματα.

Ἐννε ἀλήθεια ὅτι πέθανε ἕνας στὸ χιλοκακαρτήριο τοῦ Περαιᾶ, ἀλλὰ δὲν πέθανε ὅπως διαδόθηκε ἀπὸ χολερίνα, καὶ νὰ ἔχετε θάρρος, συμπολίταις, γιὰτὶ γιὰ μιὰ ἀπλῆ διαδοσι μᾶς καθίζουν οἱ εὐρωπαϊοὶ κουρεντίνα καὶ καταστρέφονται χιλιάδες καρβοκουρέιοι.

Εἶναι δίκαιον αὐτὸ, γιὰ ἕνα πολιτικὸ πείσμα νὰ βγαζώμε μοναχοὶ μᾶς τὰ μάτι μᾶς ;

Φρόνησις, φρόνησις.

Ἄμ ποῦ στὸ διάβουλο νὰ τὴν βροῦμε μᾶς τὴ φρόνησι ἀφροῦ ἡμαστε ὄλοι πκλαβοί.

Καλὰ καὶ τὸ θυμῆθηκα ἀπάνω στοὺς παλαβοὺς.

Γιὰ τὴν ἀθλία κατάστασι τοῦ φρενοκομείου τοῦ Διαφνιοῦ ποῦ σᾶς ἔγραψα, φρόντισα καὶ ἐξέτασα νὰ μᾶθω, γιὰ νὰ μὴ πέρνωμε καὶ ἄδικα στὸ λαιμὸ μᾶς ἀνθρώπους.

Ἐμᾶθα λοιπὸν τὰ τοιοῦτα.

Ὅτι, ὁ χασάπης ἀπὸ τὸν ὁποῖον ψουνίζει τὸ κρέας ὁ ἐπιστάτης τοῦ φρενοκομείου, πέρνει μόνωκα δυὸ ὀκάδες κρέας ἀπ' αὐτὸν γιὰ 17 κεφάλια.

Ὅτι τοὺς δαίρνουν φρικτὰ καὶ ὅτι ψοφῶν τῆς πείνας καὶ τῆς δίψας. Καὶ ἔχω μαρτύρους οἰκογένειασις ἐντιμούς, ὅπως καὶ πρέγραψα.

Ὅτι ὁ ἐντιμὸς φίλος μου κ. Μπουρνιᾶς καφεπώλης μὲ παρακάλεσε νὰ διαψεύσω ὄλα αὐτὰ μὲ τὴν ὑπογραφή του, προσθέτοντας: Ἄς τον κ' αὐτὸν τὸν φουκαρᾶ νὰ φάῃ ἕνα κομμάτι ψωμί !

Δηλαδή γιὰ νὰ φάῃ ὁ ἐπιστάτης ἕνα κομμάτι ψωμί, δηλαδή νὰ κλέφτῃ πρέπει νὰ πεθάνουν 17 ἐπὶ τοῦ περὸν ἀνθρώποι γιὰ νὰ ζήσῃ ἕνας.

Ὅτι ὁ κ. Τρικούπης πῆγε καὶ ἐπιθεώρησε τὸ φρενοκομεῖο καὶ εἶπε στοὺς ἐπιστάτας :

Δὲν ντρέπεστε, τί πράγματα εἶναι αὐτὰ ποῦ κἀνατε ; Δηλαδή τοὺς ἔδωκε μιὰ ρομπασίνα.

Ὅτι, ὁ ἀστυνικὸς γιατρός Γούζαρης, μοῦ εἶπε, ὅτι οἱ τρελλοὶ καλοπερνοῦν ἔστωντας μὲ νὰ τοὺς ἐπιθεώρησι κ' αὐτὸς πολλαῖς φοραῖς αὐταῖς τῆς μέρας. Ἀκούτε ; Αὐταῖς τῆς μέρας.

Ὅτι ὁ πρῶν βουθὸς Βάθης μοῦ εἶπε, ὅτι εἶναι ὄλα ἀληθινὰ ὅσα ἔγραψα γιὰτὶ τὰ εἶδε ὀφθαλμοφανῶς.

Νομίζω, πῶς ἀφροῦ ἀναφέρνω τὴν ὀνόματα πῶς πλέον δὲν παίζομε. Ὡς τὸ τέλος, ἀδερφοί, ἂν τοὺς συκοφαντῶω γιὰτὶ δὲν μὲ καταγγέλλουν νὰ ἰκανοποιηθοῦν ;

Περίεργος πρᾶγμα.

Θὰ πῆ πῶς ὄλα εἶναι ἀλήθεια.

Ἐξάσα νὰ σᾶς πῶ, πῶς ἕνας ἄλλος ἐντιμὸς πολίτης, ποῦ νὰ θυμῶμαι τόρα τῶνομα του, —μπορῶ ὅμως αὐτοστιγμῆς ἂν τολμήσουν νὰ μοῦ κἀνουν καταγγελία νὰ τὸν παρουσιάσω, ὅτι εἶχε νὰ πάῃ μιὰ τρελλὴ ἀδερφή του στὸ Δαφνί,

καὶ ὅτι ἄμα ποῦ ἔμαθε τὰ βασανιστήρια ποῦ ὑποφέρουν, (τὰ ὅποια, ἄς καθὼς μοῦ εἶπε, εἶναι φρικτὰ ἀπέναντι ὄσα ἔγραψα) μπεδίστηκε.

Κατὰ τὴν ἑλληνικὴ λοιπὸν γλώσσα, φιλανθρωπία θὰ πῆ ἀπαρθιωπία.

Γεὰ νὰ φαντασθῆτε εἰς ποῖο μέγεθος ἐξευτελισμοῦ ἔφτασαν οἱ δήμαρχοί μᾶς, σᾶς λέω μόνο τοῦτο, ὅτι ἕνα κλέφτη Κούρτελη ποῦ ψωμοζοῦσε ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Μελά, καὶ τοῦ ἔκλαψε ἐπ' ὀνόματί μου 200 δραχμῆς, τὸν συμμαζέψε ὁ δήμαρχος Σούττος ὡς κομματάρχη, ἐνῶ αὐτὸς δὲ ἔχει ψῆφο. Δὲν ἔχει δὲ κἀμία συγγένεια μὲ τὸν Κούρτελη τὸν ἄλλοτε δημοσιογράφου καὶ τόρα ὑπάλληλο στὰ Μεταλλουργεῖα τοῦ Λαυρίου, καθὼς ὁ ἴδιος ἀπὸ τὸ Λαύριο Κούρτελης μοῦ γράφει.

Ἄλλὰ ἀπὸ τέτοια ἀποφῶλια τέρτα τῆς κοινωνίας τί μπορεῖ νὰ περιμένῃ τινὰς παρὰ κλεψᾶ καὶ κκοήθειαι, καὶ κκοηθέστεροι εἶναι κείνοι ποῦ τοὺς συμμαζεύουν. Νέτα σέτα.

Καυγᾶς Κηρησιᾶς. Κουράδια μουράδια λέοντας καὶ καυγαλαστήσαντας ἐμπιστολόγησε ὁ Κηρητικὸς τὸν Ἀβανίτη καὶ ἔτσι ἔγινε ὁ λαβωμὸς τοῦ Κηρητιοῦ.

Κουράδια λοιπὸν ἔτρωγεν ἡγουν σᾶς ἀλλὰ Κηρητικὰ ἀρνιὰ οἱ Σουταισταί στῆ Κηρησιὰ καὶ ἔκκνον τὸν λαβωμὸ τοῦ φίλου μου Μήλα. Αὐτὸς πάλι ὁ ἄνθρωπος δὲν κῦτταζε γέρας ἄνθρωπος τὴ δουλειὰ του μόνο μούθελε διδρηλώσεις καὶ τσουμπούσια.

Ἐγὼ σᾶς τὸ ἔλεγα, φάτε πιέτε βρὲ παιδιὰ, φαγοθῆτε σκοτοθῆτε καὶ καυγὰ μὴ κἀνατε, ἀλλὰ ἐσεῖς καὶ καυγὰ κἀνατε καὶ φαγοθῆκατε καὶ σκοτοθῆκατε.

Τὶς πταίει ; Ἡ πινακωτῆ ποῦ κἀνει τὰ στραβὰ ψωμιὰ ἡ σεῖς ποῦ τὰ πλάθετε στραβὰ ; Ὅπως στρώστε θὰ κοιμηθῆτε. Κατὰ τὰ μούτρα ποῦχετε τέτοια κ' ὁ κηρητικὸς θὰ σᾶς δεῖξῃ. Τοῦ στραβοκἀνῃ τὰ ποδιὰ ὅσο κ' ἂν τὰ πελεκῆσετε ἴσα δὲν γίνονται. Ἦτανε τὸ κλίμα λίγο στραβὸ, τόρχε κ' ὁ γὰδαρος κ' ἀποστράβωσε. Τοῦ κἀρῆ τὰ παιδιὰ κἀπαπούλα κ' αὐτὰ. Γκάρισε ὁ γὰδαρος καὶ βγῆκε τὸ φεγκᾶρι. Τέτοια μούτρα τέτοια θέλουν.

Βρὲ ρωμνοί, καλὰ, σᾶς προσκᾶτε ὁ Δήμαρχος νὰ πάτε νὰ φάτε καὶ νὰ πῆτε δὲν σᾶς εἶπε ὅμως καὶ ὁ ἄνθρωπος νὰ βγάλτε τὰ μάτια σᾶς καὶ νὰ σκοτοθῆτε. Ὅταν μεθᾶτε βᾶνετε καὶ νερὸ καὶ ὄχι νὰ γίνεστε κουροῦνες.

Ποῖος τὰ κἀνει, σᾶς παρακᾶω ὄλα αὐτὰ ; Ὁ Νταλέκος ; Ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος σᾶς ποτίζει ἕνα κρασὶ ὅπου κ' ἂν σᾶς βρῆ καὶ πάει καλιατό. Ὁ Καλιφρονᾶς ; Ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος τυράζει τὴ δουλειὰ του καὶ κἀπου κἀπου διατάζει καὶ μιὰ ὀκὰ στὰ ὄλα. Ὁ Φραερίτης ; Ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος καλὰ κάθετε στὸ σπίτι του καὶ κἀνέναν δὲν πειράζει. Ὁ Σούττος ; Ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος καλὰ κηθότανε στ' αὐγὰ του, τὸν ζελάγιασε ὁ Μελάς.

Ὅταν ἐγὼ σᾶς ἔλεγα ὅτι ἡ πλουτοκρατία φέρνει ὄλα τὰ κακὰ, σεῖς ἄλλου παρᾶ βγαγγέλιο.

Ναί, δὲν σᾶς λέω, πρέπει ν' ἀλλάζωμε τοὺς ἄρχοντας μᾶς, ἀλλ' ὄχι γιὰ ν' ἀλλάζωμε τοὺς ἄρχοντας καὶ νὰ σκοτονομάστε. Δὲν μοῦ λέτε, σᾶς παρακᾶω, ἂν σκοτωθῶ ἐγὼ καὶ σὺ γιὰ τὸ χᾶτηρι τοῦ Μελά καὶ τοῦ Σούττου, ὅτι θὰ δώσουν αὐτοὶ σύνταξι στῆ γυναῖκα καὶ τὰ παιδιὰ μᾶς ; Ὅχι. Κακὰ ψυχρὰ καὶ μαῦρα νὰ γίνουν λοιπὸν οἱ μασκαράδες.

Μὲ λόγια, μάλιστα, πολεμᾶτε, ἂν θέλετε μάλιστα πολεμᾶτε καὶ μὲ φτύσματα στὰ μούτρα σᾶς, ὄχι ὅμως καὶ μὲ πιστόλια καὶ μὲ κολομπούρια. Τάχα ἂν βγῆ ὁ Σούττος ἡ ὁ Μελάς ἡ ὁ Φραερίτης δήμαρχος θὰ σᾶς κἀνῃ σᾶς πριντσιπούς, ἢ θὰ μᾶς μπάσουν μὲ τὰ τσαρούχια στὸ παραδέισο ;

Δὲν φταίει κἀνεῖς, φταίει ὁ πλοῦτος, ὁ Μελάς, ὁ ὁποῖος καὶ τίμιος καὶ ἄξιος ὁ ἄνθρωπος εἶναι, ἀλλὰ ἔλα ποῦ ἔχει τὸ δια-

ολο μέσα του, τὸν πλοῦτο. Ἐκεῖνος σᾶς δωροδοκᾶ, ἐκεῖνος σᾶς διαφθείρει, ἐκεῖνος σᾶς δίνει τὰ κατοστάρια, αἱ λοιπὸν τί θέλετε νὰ σᾶς κἀνῃ καὶ ὁ Σούττος ; Ἐανοίχτηκε κ' αὐτὸς στὰ λούσα.

Τὸ γινᾶτι βγᾶζει μᾶτι. Καὶ ἄντις νὰ βγάνουν κείνοι τὰ μάτια τοὺς βγᾶζωμε μᾶς τὰ δικὰ μᾶς, καὶ γινώμαστε στραβοὶ καὶ κᾶνεῖς δὲν γυρίζει νὰ μᾶς δῆ.

Νὰ ἔρθῃ κ' ἄλλος δήμαρχος. Ναί, μάλιστα, νὰ ἔρθῃ φέρτε μακᾶρι καὶ τὸν Μενιδιάτη, ἀλλὰ ὁ Μελάς ὄχι.

Κάτω ἡ πλουτοκρατία, κάτω οἱ χρυσογᾶδχοι, κάτω οἱ διαφθορεῖς τῆς κοινωνίας, κάτω οἱ δωροδοκοί, κάτω τέλος ἐκεῖνοι ποῦ μὲ τὰ καταστάρια τους μᾶς βᾶζουν καὶ σκοτολόμαστε.

Ἄντεστε λοιπὸν στὸν διάβολο τόρα νὰ γράψωμε καὶ τίποτα ἄλλαις ἀηδίαις.

Ὅσο μοῦ σταίλατε γράμματα περὶ διαφόρων πραγμάτων νὰ μὲ συμπαθῆτε ποῦ κἀνένα δὲν δημοσιέψῃ, γιὰτὶ μᾶς ἔφραγαν τὰ ἐκλογικὰ. Ὑπομονὴ καὶ θὰ περᾶσῃ καὶ αὐτὴ ἡ φούργια καὶ κάθε ἕνας θᾶρῃ μὲ τὴ σειρά του. Θὰ σᾶς τὸν μεγαλώσω μάλιστα τὸν Παλιάνθρωπο, γιὰ νὰ χωρῆ περισσότερα καὶ αὐτὸ θὰ τὸ κἀνω ἐξ ἀνάγκης καὶ γιὰ νὰ μὴ ὑπάρχουν παράπονα.

Φῶνας, βρὲ κυρίασις πάψετε αὐτὴ τὴ κακὴ συνήθεια νὰ ρίχνετε τὰ νερὰ ἀπὸ τὰ περᾶθρα, καὶ ποῖος σ' ἀκούει. Στοῦ κουροῦ τὴν μπόρτα, θέλεις χτύπα, θέλεις βρόντα.

Στὴν Ἑὐρωπῃ κ' ἕνα σκουπιδακί ἂν ρίξῃ ἀπὸ τὸ περᾶθρα τινὰς πληρώνει δὲν ξέρω πόσο πρόστιμο καὶ πάει καὶ χᾶψῃ κ' ὁ δικὸς μᾶς ὁ νόμος τὸ ἴδιο λέει, ἀλλὰ ποῖος τὸν ἀκούει καὶ ποῖος τὸν ἐρχομῶσει.

Νὰ ὀρίστε προχτὲς δυὸ εὐγενεῖς κυρίασις ὅτι εἶχαν βᾶνει τὰ κινουόργια τους πιπιὰ καὶ κἀκρόνον ἂν πάπιας, ἡ κυρία Φλαρέτου ἦτες τῆς τὰ ζήλεψε ἦτες θέλησε γιὰ τὸ μεγιστὸ νὰ τοὺς τὰ βρέξῃ, καὶ ὅτι περνοῦσαν ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὰ περᾶθρα τῆς περέχουσε μ' ἕνα μαστέλο περιέχοντας διαφόρων εἰδῶν καὶ ποιοτήτων ἀκαθαριᾶσις καὶ νερὰ.

Μόνου δὲν ταῖς ἦθε λιγοθυμιὰ νᾶχωμε καὶ ἄλλα ντραβᾶλα καὶ φαταρίας. Πᾶν τόρα στὸ διάβουλο καὶ ἡ μῶδες τους καὶ τὰ φουστάνια τους καὶ τὰ καπέλα τους καὶ ἡ ὀμπρέλας τους ὡς κ' αὐτὰ τὰ μούνητά τους, γιὰτὶ τὸ ὄμορφο περέχουμα τῶν πῆρε ὅση πούτρα εἶχαν ἀπάνω.

Σὲ ρωτῶ τόρα κυρὰ Φλαρέτου, καὶ μὴ πρὸς κακοφρονησμοῦ σου, ὡς καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη κυρία, στραβομὸ ἔχετε ὅταν ρίχνετε νερὰ, νὰ βγᾶζετε, πρῶτα τὰ κεφάλια σᾶς ὄξω καὶ νὰ βλέπετε μήπως περνοῦν ἄνθρωποι ; Θέλεις νὰ στὸ κἀνουν σὲ αὐτὸ τὸ μασκαρῆσι ; Ποῖος θ' ἀποζημιώσῃ τόρα τῆς κυρίασις ;

Βρὲ γυναῖκες, ἔλατε στὰ λογικὰ σᾶς μ' αὐτὰ τὰ παληοσφουγκαρισμάτα σᾶς, τὰ μαστέλα σᾶς καὶ τὰ ποτίσματα τῶν γλαστρῶν ποῦ κἀνατε στὰ μπαλκόνια, θὰ μᾶς φέρετε καμμιὰ ὄρα σὲ θέσι νὰ σᾶς ἀμολάρωμε ἀπάνω σᾶς ὄλους τοὺς σωλῆνας τῶν καταβορεγμάτων.

Τὸ παραζηλώσατε καὶ θὰ σᾶς τὸ παραζηλώσωμε νὰ τόχετε ζηλομένο. Ἄμ δᾶ. Χαράστο ἀδιαντροπία.

Νὰ τίμιος δήμαρχος ὑποψῆριος ὁ ὁποῖος ὑπόσχεταί νὰ φάῃ, ἂν βγῆ, ἄλλ τὴ περιουσία τοῦ δήμου του χωρὶς πρόγραμμα, διότι ὡς τέτοιο ἔχει τῆς πράξεις του. Ὁ καλὸς μᾶς αὐτὸς ὑποψῆριος δήμαρχος εἶναι τοῦ δήμου Ἀνακτοριῶν κύριος Παμεινῶνδας Σκελλερόπουλος.

Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔκανε τίποτα παρὰ νὰ φάῃ καὶ νὰ πῆγῃ μᾶς μὲ τὸ δούλο του 20 μέρες στὸ ξενοδοχεῖο τοῦ Δηλαβανίτη στῆ Λευκάδα καὶ νὰ τοῦ σᾶσῃ ἔπειτα τοῦ ἀνθρώπου ἕνα κανονάκι ἀπὸ γέμισι 104 δραχμῶν. Κ' μ' ὄλα ταῦ-

Διασκέδασαις ἑλληνικῇ στῆ Εὐχρησιᾷ.

Τὸν πρῶτον Σουτσίη μας, τὸν δήμαρχο μας σῶσον, Θεέ.

τα φιλαρχοί μας, ὁ ἀξιότιμος αὐτὸς κανονιέρμπασης, θέλει καὶ δημαρχιλίκι.

Φουρτούνα στὰ μπατσάκια σου, παληομαγκούφη καὶ σύ. Μαῦρο στοὺς κανονιέρμπαδες.

•Ο καρὰ Ὀθέλλος τόσο πολὺ ἐπέτυχε χτὲς στὸ θέατρο ὥστε κύντεψαν οἱ θεαταὶς νὰ κάνουν πάλι μαξιλαρομαχία με τοὺς θεατρίνους. Ἄειντε μωρὲ Νικηφόρο καὶ μᾶς τὴν ἐπαίξε, δὲν μᾶς ἔλεγες πὼς θὰ μᾶς παραστήσης τὸ Φασουλῆ μόνο

Τρῶει με παράδες τοῦ Με.ἰᾶ καὶ τὸν Με.ἰᾶ περιγε.ἰᾶ,

τὸν καρὰ σου Ὀθέλλο; Ἄμ πιὸ καλὰ πάλι τὸν ἐπαίξε Ἄρνωτάκης ἀπὸ σένα.

Δὲν τοῦδινες τὸ μέρος σου; Ἄλλη φορὰ νὰ μὴ τὸν ξανα- παραστήσης γιατί θὰ σὲ πάρουν καὶ ἡ γυναίκες με τοὺς πάγκους, καθὼς ἄκουσα καὶ κάτι δαιγκάλεις τοῦ Ἄρσακειοῦ νὰ λέν.

—Καλὲ τί μασκαραλίκια εἶναι αὐτά; Καίμιδ'ἄλλη.—Θέλει μαξιλαριατς, ἀλλὰ ἔλα πού κοστίζει ἢ κάθε μίᾶ 15 λεπτά, ὅσο δὲν ἀξίζει ὅλη ἡ πράστασί του.